Bogár László: Az üzlet, az üzlet

2025 december 11. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Legfeljebb elpusztul mindenki más, végül az egész világ; na, és akkor mi van?

The business of the business is the business, mondta Milton Friedmann Nobel díjas amerikai közgazdász 1973-ban egy vitán, amikor arról kérdezték, hogy mi a véleménye az akkoriban CSR néven elhíresült

kezdeményezésr?l, ami nagy drámai fordulatként reklámozta önmagát. Maga a rövidítés egyébként azt jelenti corporate social responsibility vagyis a *nagyvállalatok szociális felel?sségvállalása*. Ezzel az álságosan cinikus és ócska kezdeményezéssel akarta „leszerelni" a globális hatalmi rendszer a világszerte érzékelhet? növekv? indulatot, ami ezekkel a nagy multinacionális cégekkel kapcsolatban egyre inkább megnyilvánult. Azóta ez már ugyan elhalt, de jöttek újak (Inclusiv Capitalism, ESG stb), amelyek csak annyiban különböznek ett?l, hogy még cinikusabbak és még hazugabbak, mint a CSR volt. Hogy ki is áll valójában az ilyen „jótékony" kezdeményezések mögött, azt jól mutatja, hogy például az IC meghatározó személyisége *Lynn Forester Lady de Rothschild*.

Friedmann válasza egyébként egy szójáték, ami azóta szállóigévé vált, és azt jelenti, hogy ha vállalkozó vagy, akkor az a dolgod, hogy profitot termelj, és magas ívben tegyél arra, hogy ennek milyen másokra gyakorolt következménye lesz. Legfeljebb elpusztul mindenki más, végül az egész világ; na, és akkor mi van? A világ ugyan még nem pusztult el, bár a legjobb úton van önmaga elpusztítása felé, ám az ebben a *friedmanni szállóigében* rejl? lételméleti dilemma ma még fenyeget?bb módon követel válaszokat, mint ezel?tt bármikor. De, mivel „minden rosszban van valami jó" ahogy a Tao vulgárisan leegyszer?sít?, de azért használható alkalmazása sugallja, ebben a rosszban az a jó, hogy a probléma egy eddig figyelmen kívül hagyott dimenziója látszik kibontakozni. Friedmann legalább ?szinte volt, és kimondta azt a globális véleményhatalom által agyon hazudott evidenciát, hogy a magát a XIX. század óta kapitalizmusnak nevez?, de valójában háromezer éve létez? és a modern Nyugat elmúlt hatszáz évét meghatározó létszervez?dési mód egy gátlástalan él?sköd?; *de ez van és nincs más!*

Természetesen volt és lesz is más, de ebben a háromezer évben az e létmódot irányító er?k sikeresen hitették el ennek az ellenkez?jét. Pontosabban fogalmazva az e létmódot megépít? (a konstrukt?r helyett itt helyénvalóbb lenne a destrukt?r kifejezést használni) globális szuperstruktúra ugyan alapvet?en a gátlástalan él?sköd? logikáját követi, de e komplexumon belül talán létezik egy olyan alakzat is, amely inkább a *„bölcs parazita"* szervez?dési elv alkalmazását tartja helyénvalónak. Ez azt jelenti, hogy az általa gerjesztett permanens létháború folyamatába rendszeresen beilleszt békeid?ket, vagyis lehet?vé teszi, hogy a gazdaállatként használt világ gyarapodjon, hogy aztán kés?bb legyen mit a háború során lefosztani.

Ennek alapján, ahogy azt egy el?z? írásomban már kifejtettem, akkor lesz béke, ha a béke a parazita számára több profitot hoz, mint a háború. A rendkívül tekintélyes Foreign Affairs cím? amerikai elméleti folyóirat legutóbbi tematikus száma arról elmélkedik, hogy az elmúlt nyolcvan év, vagyis a Jalta és a „poszt-Jalta" korszak a Nyugat-Római Birodalom bukása óta a leghosszabb békeid? volt. Legalább is abban az értelemben, hogy a világot aktuálisan vezet? legf?bb hatalmak között nem volt nyílt és véres nagy háború. Amúgy ez közvetett módon annak a bevallása is egyben, hogy már a Nyugat-Római Birodalom is ennek a „nem létez?" sötét energiának a konstrukciója volt, amely háromezer éve uralja az emberi világot. Mindez azt a feltételezést er?síti meg, hogy a világ nem létez? urainak érdemes volt ilyen hosszú ideig, nyolcvan évig várni az újabb nagy háborúval, vagy ha úgy tetszik világháborúval, mert így gigantikus értékmez?k jöttek létre a békeid?szak során, ám most itt az ideje a háborús lefosztásnak.

Ez így érthet? és logikus volna, ám az újabb nyílt és véres konfliktus egy olyan szupertechnologizált világban, amely komplexítását tekintve nem összehasonlítható a nyolcvan évvel ezel?ttivel rendkívül veszélyes következményekkel járna. Különösen úgy, hogy e most indított háború során a „nem létez?" világer? közvetlenül támadna rá Oroszország gigantikus er?forrás mez?ire. Eddig egy Ukrajna fantázianev? sohasemvolt sohanemlesz országot használt katonai platformként, de mivel ez nem látszik túl sikeresnek, ezért a világháborút „saját hatáskörbe" vonná. Csodával határos módon azonban kiderülni látszik, hogy az amerikai elnök, nyilván mégis csak valamilyen „fels?bb utasításra" (vajon ki lehet ez a fels??) halálmegvet? bátorsággal szembe fordulni látszik ezzel a stratégiával, és üzleti ajánlatott tett az orosz elnöknek. Vagyis saját hatáskörben az aktuális lefosztás helyett inkább együttm?ködést és szinergiát ajánl. Azt, hogy fogjunk össze mi hárman (az ajánlat ugyan Moszkvának szól, de Peking is ért majd bel?le), forduljunk szembe a gátlástalan parazitával, állandó háború helyett próbáljunk legalább bölcs parazitái lenni a világnak. Ez az egyezség, ami „háromtest" birodalomként írható le, nem lenne ugyan képes arra, hogy ezt az él?sköd? létszervez?dési módot megváltozassa, de arra talán igen, hogy bizonyítsa, a béke jobb üzlet lenne, mint a háború.

Mintha a „globalómának" tennének egy olyan ajánlatot, hogy egyezzünk ki döntetlenben, ne pusztíts el négy hónap alatt, mert akkor velem együtt te is elpusztulsz, hanem inkább változz át egy hosszan fennálló krónikus betegséggé, s akkor akár négy évtizeden át életben maradhatnánk mindketten. Mert az üzletben az az üzlet, hogy üzlet.

Bogár László - www.magyarhirlap.hu

Ajánló